

આવેદનપત્ર : કચ્છના મુંદરા તાલુકાના રતાડીયા - ગુંદાલા રોડની જીવલેણ હાલત સુધારવા અને કન્યા કેળવણીને બચાવવા બાબતે.

પ્રતિ,
શ્રી ભુપેન્દ્રભાઈ પટેલ,
માનનીય મુખ્યમંત્રીશ્રી,
ગુજરાત રાજ્ય, ગાંધીનગર.

વિષય: કચ્છના મુંદરા તાલુકાના રતાડીયા - ગુંદાલા રોડની જીવલેણ હાલત સુધારવા અને કન્યા કેળવણીને બચાવવા બાબતે

ઉપરોક્ત વિષય અન્વયે અત્યંત દુઃખ અને રોષ સાથે જણાવવાનું કે ગુજરાત જે 'વિકાસના રોલ મોડલ' તરીકે ઓળખાય છે તેના જ એક છેવાડાના ગામ રતાડીયાની સ્થિતિ જોઈને પ્રશ્ન થાય છે કે શું આ જ તમારો 'ગતિશીલ' વિકાસ છે?

રતાડીયાથી ગુંદાલાને જોડતો માર્ગ છેલ્લા ૧૦ વર્ષથી તંત્રની ઉપેક્ષાનો ભોગ બન્યો છે. આ રસ્તો આજે માત્ર માર્ગ નથી રહ્યો પણ 'મૃત્યુનો માર્ગ' બની ચૂક્યો છે. ૬ મહિના પહેલા આ રસ્તાના ખાડાઓએ એક નિર્દોષ યુવાનનો જીવ લીધો હતો. શું માર્ગ અને મકાન વિભાગના અધિકારીઓ હજુ અન્ય અકસ્માતની રાહ જોઈ રહ્યા છે? લોકશાહીમાં પ્રજાના ટેક્સના પૈસાથી બનતા રસ્તાઓ જો ૧૦-૧૦ વર્ષ સુધી ન સુધરે અને લોકોના જીવ લેવાતા રહે તો તેને વહીવટી નિષ્ફળતા નહીં પણ 'વહીવટી આળસ' કહેવી જોઈએ.

સૌથી ગંભીર અને શરમજનક બાબત તો એ છે કે એક તરફ સરકાર 'કન્યા કેળવણી' અને 'બેટી પઢાવો' ના મસમોટા હોર્ડિંગ્સ લગાવે છે તો બીજી તરફ રતાડીયા ગામની દીકરીઓનું શિક્ષણ આ બિસ્માર રસ્તાને કારણે જોખમમાં છે. ખરાબ રસ્તાના કારણે એસ.ટી. તંત્રના ડ્રાઈવરો આ રસ્તા પર બસ ચલાવવાની ના પાડે છે પરિણામે ગામની દીકરીઓને મળતી સરકારી બસની સુવિધા છીનવાઈ ગઈ છે. ગરીબ અને મધ્યમ વર્ગના પરિવારોની દીકરીઓને ખાનગી રિક્ષાના ચાર ગણા ભાડા ચૂકવવા પડે છે અને તેમ છતાં વાહનના અભાવે સમયસર કોલેજ કે સ્કૂલે પહોંચી શકતી નથી. શું ગુજરાત સરકારની 'સરસ્વતી સાધના' અને 'ફી પાસ' ની યોજનાઓ રસ્તાના ખાડામાં દફન થઈ ગઈ છે?

વરસાદ પૂરો થયાને ત્રણ મહિના વીતી ગયા હોવા છતાં તંત્રના પેટનું પાણી હલતું નથી. વરસાદ પહેલા થયેલી રીપેરીંગની વાતો માત્ર કાગળ પર રહી ગઈ છે. રસ્તા પરના જીવલેણ ખાડાઓ જાણે તંત્રની નિષ્ઠિયતાની ગવાહી આપી રહ્યા છે. જો ડિજિટલ ઇન્ડિયાના યુગમાં એક રસ્તો સરખો કરવામાં મહિનાઓ લાગતા હોય તો સામાન્ય નાગરિક ન્યાયની અપેક્ષા કોની પાસે રાખે?

અમને મળતી માહિતી મુજબ રતાડીયા-ગુંદાલા-ભલોટ માર્ગ માટે અંદાજે 15 કરોડ જેટલી માતબર રકમ મંજૂર થઈ ચૂકી છે. જો રકમ મંજૂર થઈ ગઈ હોય તો હજુ સુધી કામ કેમ શરૂ કરવામાં આવ્યું નથી? શું આ રોડ માત્ર કાગળ પર જ બનીને રહી જશે? કે પછી તંત્ર કોઈ 'શુભ મુહૂર્ત' ની રાહ જોઈ રહ્યું છે?

અમારી સ્પષ્ટ માંગણી છે કે:

૧. રતાડીયા-ગુંદાલા માર્ગ પર તાત્કાલિક પેચવર્ક કરી તેને બસ ચલાવવા યોગ્ય બનાવવામાં આવે અને સરકારી બસની સગવડ શરૂ કરવામાં આવે.
૨. રતાડીયા-ગુંદાલા-ભલોટ માર્ગ માટે મંજૂર થયેલ નવા રોડનું કામ યુદ્ધના ધોરણે આગામી 15 દિવસમાં શરૂ કરવામાં આવે.
૩. જ્યાં સુધી રોડ ન બને ત્યાં સુધી દીકરીઓના શિક્ષણ માટે વૈકલ્પિક વાહન વ્યવસ્થા તંત્ર દ્વારા નિઃશુલ્ક કરવામાં આવે.

લિ.,

આદર પૂર્વક,

રતાડીયાની દીકરીઓ વતી,

Titixa Thacker

(તિતિક્ષાબેન પ્રકાશચંદ્ર ઠક્કર)

પ્રમુખ — રતાડીયા જલારામ સખી મંડળ, મુંદરા (કચ્છ), ગુજરાત. 370410

તારીખ: 28/01/2026

નકલ સવિનય રવાના :

માનનીય પ્રધાનમંત્રીશ્રી, ભારત સરકાર, દિલ્હી. (PMO INDIA)

શ્રી નરેન્દ્રભાઈ... (મોટાભાઈ...)

...જ્યારે આપ સાહેબશ્રી રાજ્યના મુખ્યમંત્રી હતા ત્યારે કન્યા કેળવણી અને ગ્રામીણ વિકાસ એ માત્ર જાહેરાતો નહીં પણ સરકારની પ્રાથમિકતા હતી. આપના સમયમાં દીકરીઓના ભણતર માટે જે ઉમદા ભાવના અને ઉત્સાહ જોવા મળતો હતો તે આજે તંત્રની ધોર બેદરકારીને કારણે ક્યાંક વિલાઈ રહ્યો હોય તેવું જણાય છે. આપના શાસનમાં રસ્તાઓ અને શિક્ષણની સુવિધા છેવાડાના માનવી સુધી પહોંચતી હતી પરંતુ આજે રતાડીયા-ગુંદાલા માર્ગની હાલત જોતા એવું લાગે છે કે તંત્રએ એ આદર્શોને નેવે મૂકી દીધા છે.

આજે જ્યારે રતાડીયાની દીકરીઓ ખરાબ રસ્તાને કારણે ભણી શકતી નથી, વડીલો અને દર્દીઓ ખાડાઓમાં પીઠના દુખાવા અને હાડમારી વેઠે છે ત્યારે સત્તાના મદમાં બેઠેલા અધિકારીઓ અને ચૂંટાયેલા પ્રતિનિધિઓએ સમજવું જોઈએ કે જનતાની સહનશીલતાની પણ હદ હોય છે. ગામની અભ્યાસ કરતી દીકરીઓ, લાચાર વડીલો અને પીડાતા દર્દીઓની આ અંતરની 'વેદના' અંગે કચ્છની બહેનોના મોટાભાઈ તરીકે નિરાકરણ લાવશો તેવી રતાડીયાની બહેનોની અપેક્ષા છે. આશા છે કે દિલ્હીના દરબારમાં કચ્છના આ છેવાડાના ગામની બહેનોની વેદના સંભળાશે...